

De intieme momenten dragen deze film over onverwachte vriendschap

La Prisonnière de Bordeaux

Regie: Patricia Mazuy

Met Isabelle Huppert, Hafsia Herzi, Noor Elasr

★★★

Twee vrouwen met verschillende sociale en economische achtergronden ontmoeten elkaar tijdens het bezoek in de gevangenis. Hun echtgenoten zitten allebei een straf uit, zij het voor uiteenlopende misdaden die typisch genoeg alles met de achtergronden van de twee mannen te maken hebben.

Alma, een rol van de altijd sterk acterende Isabelle Huppert, nodigt Mina uit om uit eten te gaan. Mina reist voor elk gevangenisbezoek vijf

uur op en neer naar Bordeaux en blijkt zich in de dag te hebben vergist. Ze kan haar man morgen pas bezoeken. In Alma's enorme huis voelt Mina zich al snel thuis en het duurt niet lang voor ze er met haar twee kinderen intrekt. Zo woont ze dichterbij de gevangenis.

De kracht van *La Prisonnière de Bordeaux* – naast het acteren van de twee vrouwen – is ook een beetje z'n zwakte. Het is een licht meanderend verhaal dat niet per se een duidelijk doel voor ogen heeft.

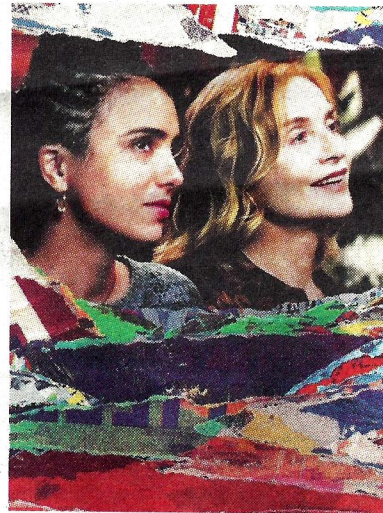
Het is een film over een onverwachte vriendschap die zowel Alma's als Mina's leven voor even minder eenzaam maakt. Maar er hoeft niets in de vriendschap. Beide vrouwen lijken te beseffen dat dit allemaal maar voor even is, maar ook

dat wordt niet uitgesproken.

Het is ook een film over hoe iemand die het minder breed heeft, moeilijker aan de criminaliteit kan ontsnappen. Maar al die zaken vin-

Huppert en Herzi zijn voldoende reden om naar 'La Prisonnière de Bordeaux' te gaan

den plaats in de kantlijn. Het belangrijkste zijn de momenten waarop de vrouwen allebei aan de keukentafel zitten. Of het moment waarop Alma bij Mina op schoot komt zitten en

Mina (Hafsia Herzi) en Alma (Isabelle Huppert) worden vrienden.

haar hoofd op Mina's schouder legt.

Het zijn zulke intieme momenten die de film dragen. Daarom voelt de slotakte, waarin ineens wel een soort ontknoping wordt gefabriceerd, als een verstoring. Weg tederheid en melancholie.

Het is waarachtig wat daar gebeurt, want de beide vrouwen kunnen niet eeuwig bij elkaar op schoot blijven zitten. De wereld met al z'n eisen staat op een bepaald moment onherroepelijk weer voor de deur. Toch voelt het gekunsteld. Al zijn Huppert en Hafsia Herzi voldoende reden om de film wel te gaan zien.

Ronald Rovers

Trouw
20/2